

IN NAMME DER RECHTBANK

4x

rolnummer 93/1354
vonnisdatum 9 maart 1994

DE ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE 'S-GRAVENEAGE,
Zevende Kamer,
heeft het navolgende vonnis gewezen in de zaak van :

de onderlinge waarborgmaatschappij ONDERLINGE ZIERTEKOSTENVER-
ZEKERINGSMAATSCHAPPIJ ZHV u.a., gevestigd te Goes,
eiseres,
procureur: mr. J.L. Pit,

tegen

de stichting REINIER DE GRAAF GASTHUIS,
zetelende te Delft,
gedaagde,
procureur: mr. P.J.M von Schmidt auf Altenstadt;

Gezien de stukken van het geding, te weten:

- de dagvaarding en de zakelijk daarmee overeenstemmende conclusie van eis met één produktie;
- de conclusie van antwoord;
- de conclusie van repliek tevens akte tot vermeerdering van eis met een aantal produkties;
- de conclusie van dupliek.

RECHTSOVERWEGINGEN

1. Na vermeerdering van eis vordert eiseres gedaagde te veroor-
delen tot betaling van een bedrag van f.229.770,39. Eiseres
specificeert dit bedrag als volgt:

hoofdsom:	f.204.953,65
wettelijke rente tot 5 april 1993	f. 14.346,76
praeprocesuele kosten incl.BTW	f. 10.469,98

2. Eiseres legt aan haar vordering ten grondslag dat haar ver-
zekerde Joost van Ruyven, op 20 mei 1986 in het ziekenhuis
Reinier de Graaf Gasthuis is geopereerd, dat deze operatie
niet volgens de regelen der kunst werd verricht en ook in de
vervolgbehandeling ernstige fouten zijn gemaakt welke feiten
als onrechtmatige daad/daden jegens haar verzekerde zijn aan
te merken. Eiseres stelt dat gedaagde aansprakelijk is voor de
daardoor ontstane schade nu het medisch foutief handelen
geschiedde onder verantwoordelijkheid van gedaagde c.q. in
opdracht van gedaagde danwel door werknemers van gedaagde.
Tengevolge van het onrechtmatig handelen, aldus eiseres, heeft
haar verzekerde voor een bedrag van f.233.427, 29 aan ziekte-
kosten moeten maken waarvan eiseres f.204.953,65 heeft ver-
goed.

3. Gedaagde beroept zich allereerst op verjaring van de vorde-
ring ex art. 3:310 BW.

4.1 Met partijen is de rechtbank van oordeel dat de verja-

93/1354

-2-

ringstermijn ingevolge art. 3:310 BW jo art. 73 Overgangswet NBW op 1 januari 1993 was voltooid indien voor die datum geen stuiting heeft plaatsgevonden.

4.2 Eiseres stelt dat zij de verjaring -overeenkomstig art. 3:317 BW- heeft gestuit bij brief van 16 november 1992 aan de verzekeraar van gedaagde en bij brief van 18 december 1992 aan gedaagde.

4.3 Aangaande de brief van 16 november 1992 voert gedaagde aan dat de door eiseres beoogde stuiting niet door deze brief heeft plaatsgehad, nu deze brief niet aan gedaagde, maar aan haar verzekeraar is gericht en in de brief het recht wordt voorbehouden nakoming te vorderen van een tussen de verzekeraar van gedaagde en eiseres bestaande verbintenis uit onrechtmatige daad, zijnde een andere verbintenis dan de onderhavige.

Dit verweer slaagt. Nog daargelaten dat geen sprake is van een verbintenis uit onrechtmatige daad tussen eiseres en de verzekeraar van gedaagde, kan stuiting van de verjaring overeenkomstig art. 3:317 BW naar het oordeel van de rechtbank in het onderhavige geval slechts plaatsvinden middels een aan de schuldenaar gerichte mededeling. Als zodanig is in het algemeen niet te beschouwen een aan de verzekeraar van de schuldenaar gerichte mededeling. Denkbaar is dat onder omstandigheden -en buiten in de wet voorziene gevallen- een bericht aan de verzekeraar met een bericht aan zijn cliënt is te vereenzelvigen, maar dergelijke omstandigheden zijn hier gesteld noch gebleken. Het enkele feit dat gedaagde kennelijk de afhandeling van de schadeclaim in handen van haar verzekeraar heeft gesteld is daartoe onvoldoende, ook in aanmerking genomen dat uit de stukken niet blijkt dat eiseres gedaagde zelf ooit over de vordering heeft benaderd.

4.4 Aangaande de brief van 18 december 1992 voert gedaagde naar het oordeel van de rechtbank terecht aan dat deze niet ziet op de vordering van eiseres op gedaagde. De brief begint immers met de zinsnede "Tot mij wendden zich (...) de heer (...) van Ruyven en mevrouw (...) van Ruyven-Meyer (...)." en eindigt met "Deze brief dient u aan te merken als een stuiting van de lopende verjaring (...) namens de ouders van Ruyven q.q. en pro se.". Daarbij is voorts van belang dat de subrogatie waarop eiseres haar vordering doet steunen op dat moment reeds was ingetreden.

4.5 Voorzover eiseres met het beroep op de bij conclusie van eis overgelegde akte van dading en het gestelde bij repliek sub 19 heeft willen betogen dat de verjaring is gestuit door erkenning door gedaagde middels deze akte van haar aansprakelijkheid overweegt de rechtbank het navolgende. Deze akte is opgemaakt tussen de ouders van Joost van Ruyven (handelende namens Joost) enerzijds en de verzekeraar van gedaagde, zowel handelende voor zich als voor het Reinier de Graaf Gasthuis te Delft, anderzijds en beoogt een regeling van de schade die voor Joost voortvloeit uit de operatie d.d. 20 mei 1986 en de vervolgbehandeling.

93/1354

Voorzover hier van belang bevat de akte de navolgende passages:
 "dat deze operatie niet volgens de regelen der kunst werd verricht en dat ook de vervolghandeling nadat er complicaties waren ontstaan niet adequaat is geweest;"
 "dat partij van Ruyven het ziekenhuis en/of in het ziekenhuis werkzame medici, para-medici en verplegend personeel aansprakelijk houdt"
 "dat partijen ter voorkoming van een procedure zijn overeengekomen om hun hangende geschillen door een dading te beslechten (...)"
 "Partijen verstaan dat de -eventuele- rechten van ziekenfonds(en) en/of ziektekostenverzekeraars (...) door deze dading uitdrukkelijk onverlet worden gelaten."
 De rechtbank is van oordeel dat, voormelde passages in aanmerking genomen, in de akte geen erkenning door gedaagde van haar aansprakelijkheid jegens eiseres kan worden gelezen, noch een erkenning die een stuiting tot gevolg heeft gehad die anderszins ten voordele van eiseres kan strekken, nu ook hier geldt dat ten tijde van het aangaan van de dading de subrogatie waarop eiseres zich baseert reeds was ingetreden.
 Het eventueel gedane beroep op erkenning faalt derhalve.

5. Het vorenoverwogene brengt met zich mee dat het beroep op verjaring slaagt en eiseres niet-ontvankelijk in haar vordering zal worden verklaard. De overige stellingen en weren van partijen behoeven derhalve geen bespreking.
6. Ten overvloede overweegt de rechtbank dat door eiseres onvoldoende concrete feiten en omstandigheden aan haar vordering ten grondslag zijn gelegd en dat - indien het beroep op verjaring zou hebben gefaald - eiseres om die reden eveneens niet-ontvankelijk in haar vordering had moeten worden verklaard.
7. Eiseres zal als de in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de proceskosten.

RECHTDOENDE

Verklaart eiseres niet-ontvankelijk in haar vordering.

Veroordeelt eiseres in de proceskosten, welke tot op deze uitspraak aan de zijde van gedaagde worden begroot op f.3.660,- aan verschotten en f.4.400,- aan salaris voor de procureur.

Aldus gewezen door mrs. E.J. Numann, J.H.P.J. Willems en E. Weiss en in het openbaar uitgesproken op 9 maart 1994 in tegenwoordigheid van de griffier.

